

Rajoy, Duran, Colau i la demagògia

Primer de tot: aquest article no acusa a Mariano Rajoy, Josep Antoni Duran i Lleida i a Ada Colau de ser demagogs ni de practicar la demagògia, en cap cas. Un altre tema seria si se'ls pot imputar per aquest càrrec. Portem uns dies, setmanes i mesos força convulsos on les onades de notícies no ens deixen tenir perspectiva perquè estem contaminats. Busquem al diccionari el mot demagògia: ?Política fonamentada en la utilització de mètodes emotius i irracionals per a estimular els sentiments dels governats perquè acceptin promeses i programes d'acció impracticables?. Contaminats estem.

Parlar d'emotivitat i de Rajoy pot resultar un oxímoron. Però el cas és que el president del Govern espanyol i del Partit Popular ha decidit que per esvair qualsevol dubte sobre la corrupció que plana sobre seu i sobre el seu partit havia de publicar la seva declaració de renda. Quin exercici de la transparència! Mireu ?españolitos?: Rajoy diu que està net. Endavant. Com es podia llegir aquests dies per les xarxes socials: ?El Dioni nunca robó un furgón. En su declaración de la renta no aparece?.

Ara anem amb Duran. Amb prou feines fa dues setmanes que s'ha tancat amb deshonra el cas Pallerols. Doncs en comptes d'amagar-se, què fa en Duran? Atacar al seu soci convergent i ?recomana? a Oriol Pujol que estant imputat pel cas ITV el millor que pot fer és dimitir. No està gens malament. Sobretot tenint en compte que aquest cap de setmana ha hagut de fer una col·lecta al consell nacional del partit per recollir fons per a la indemnització que ha de pagar pel cas Pallerols. És més, Duran ens premia: avança el congrés del partit per recuperar la credibilitat.

I ara ve la part complicada: tocar un tòtem. Entenc les simpaties que desperta la portaveu de la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca (PAH), Ada Colau. Fa una molt bona feina, necessària malauradament, i ha aconseguit posar en l'agenda el drama dels desnonaments. La setmana passada prengué notorietat en titllar de ?criminal? el secretari general de l'Associació de la Banca, Javier Rodríguez Pellitero, durant la intervenció que feia davant la comissió d'economia del Congrés. Es referia al suïcidi de persones que són desnonades. Un xic maniqueu.

Colau va aprofitar per ?alertar? que si s'esgoten les vies per aconseguir la dació en pagament, els ciutadans ?assenyalaran al carrer? els diputats que no donin suport a la ILP. Ui, sembla un xantatge light (presumpte, en tot cas senyor jutge). Tot el que digué Ada Colau, tot, és el que molts ciutadans podem pensar amb l'estómac. Aplaudiments arreu. Té raó? Potser sí. Espanya passa de les ILP, bé, excepte de la de fer dels toros ?fiesta nacional?. Però entenc que la pressió democràtica té altres mecanismes i que potser ens apropem massa al sentit primigeni del mot demagògia. Per cert, pel que fa a la ILP sobre els desnonaments, Unió demana que CiU voti a favor d'aquesta iniciativa, ?perquè sigui possible aquest debat?. Oportunisme? En un altre article.